

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích v Bratislave (NK), 29. 5. 2022, 18.00 h, **Nedeľa po Vstúpení Krista Pána**: 358, 163, 418, A 39; Žalm 27, 1. 7 – 14

Skutky apoštolov 1, 12 – 26: „¹² Potom sa vrátili do Jeruzalema z vrchu Olivového, ktorý je blízko Jeruzalema, vzdialený od neho na cestu sobotného dňa. ¹³ Keď tam prišli, vstúpili Peter, Ján, Jakub, Ondrej, Filip, Tomáš, Bartolomej, Matúš, Jakub Alfeov, horlivec Šimon a Judáš Jakubov do vrchnej dvorany, kde občas bývali. ¹⁴ Tí všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Máriou, matkou Ježišovou, a s Jeho bratmi.

¹⁵ V tie dni povstal Peter v kruhu bratov - bol tam zástup ľudí, asi stodvadsať duší - a prehovoril: ¹⁶ Mužovia, bratia, muselo sa naplniť Písmo, ako predpokladal Duch Svätý ústami Dávidovými o Judášovi, ktorý sa stal vodcom tých, čo zlapali Ježiša. ¹⁷ Lebo patrilo do nášho počtu a mal podiel na tejto službe. ¹⁸ Ten si teda kúpil pole za mzdu neprávosti a zrútil sa dolu hlavou, rozpukol sa, takže mu vypadli všetky vnútornosti. ¹⁹ I dozvedeli sa o tom všetci obyvatelia jeruzalemská, a preto pomenovali to pole vo svojej reči Akeldamach, to jest Pole krvi. ²⁰ Lebo je napísané v knihe Žalmov: Nech mu spustne príbytok, nech nihto, kto by v ňom býval! a: Jeho úrad nech prevezme iný! ²¹ Preto je potrebné, aby z mužov, ktorí boli s nami za celý čas, kým Pán Ježiš chodil medzi nami, ²² počnúc od Jánovho krstu až do dňa, keď vzatý bol spomedzi nás do neba, stal sa niektorý spolu s nami svedkom Jeho vzkriesenia. ²³ Postavili teda dvoch: Jozefa, ktorý sa volal Barsabáš a mal prídome Spravodlivý, a Mateja. ²⁴ Potom sa modlili takto: Pane, ktorý poznáš srdcia všetkých, Ty nám ukáž, ktorého si si vyvolil z týchto dvoch, ²⁵ aby prevzal túto službu a apoštolstvo, z ktorého vypadol Judáš, aby odišiel na svoje miesto. ²⁶ Nato im dali lósy; a lós padol na Mateja, i bol priradený k jedenástim apoštolom.“

Milí bratia a milé sestry!

Poznáte situácie, ktoré môžeme nazvať: MEDZI TÝM alebo MEDZISTUPEŇ? Napr. dali ste výpoveď v zamestnaní a začnete prácu niekde inde. Nie ste nezamestnaný, ale trochu sa obávate, pretože ešte neviete, či všetko pôjde dobre. Bude vaša nová práca zaujímavá? Budete sa vedieť prispôbiť? Nechajú si vás?

Alebo: Plánujete sa presťahovať. Kúpili ste si byt. Ste šťastní – plníte si dávny sen, začína sa nová etapa. No odchádzate na miesto, kde nikoho nepoznáte. Premýšľate, či to bude dobré miesto pre život, či si nájdete priateľov. Radosť z nového vlastného bývania zatieňujú tieto obavy.

Dnešná nedeľa medzi Vstúpením Krista Pána na nebo a svätodušnými sviatkami (nazývanými aj Letnice) **je tiež** akýsi **medzistupeň**. Vo štvrtok sme slávili Ježišovo Vstúpenie. **Pán Ježiš** sa po svojom vzkriesení nevrátil hneď do neba. Zostal so svojím ľudom ešte 40 dní. Mimochodom, s prestávkami. Raz tam bol, raz nie. Jedol so svojimi učeníkmi a potom zmizol. Učeníkom chýbal a zrazu bol medzi nimi. **Na deň, keď opustí tento svet, už ohlasoval inú prítomnosť. Naznačil, že opustí zem so svojím telom, ale naplní ju svojím Duchom.** Avšak až do Letníc sa zdá, že sa nič nedeje.

V živote viery máme niekedy podobný pocit. Viera nás naplňa, dáva nám radosť, no nevedie po hladkej ceste. Naplnenie nám nedovolí zabudnúť na ťažkosti života. Priatelia nás nepodporujú tak, ako by sme chceli.

Nie každá kázeň v kostole nás povzbudí.

Bratia a sestry v cirkvi sú niekedy všetko iné, len nie bratia a sestry.

Sú chvíle, keď strácame orientáciu. Prekonáme jednu chorobu a príde ďalšia. Covid ustupuje, no začala vojna. Prechádzame od jedného problému k druhému. Zdá sa, že Pán Boh sa odmlčal. Bez ohľadu na to, ako pevne sa držíme svojej viery, už nám jej

veľa nezostalo. **V období medzi Vstúpením a svätodušnými sviatkami sa nachádzame kdesi medzi – na území nikoho.** Na tomto pocite nie je nič zlé. **Nielen život, ale aj viera má svoje silné, vzrušujúce aj slabé momenty.**

Prázdné obdobia nemusia byť až také prázdne, keď sa sústredíme na to, čo konali učeníci v čase medzi Vstúpením Pána a zoslaním Ducha Svätého.

1) Na začiatku **SA SPOLOČNE STRETLI.** Kniha Skutkov apoštolov uvádza: „*Všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách.*“

Dôležitosť spoločenstva ilustrujeme na príklade z histórie. Známe sú objavy Louisa Pasteura 1822 – 1895 vrátane vakcíny proti besnote. Menej známe sú iné pozoruhodné aspekty jeho života. Predovšetkým jeho odvaha a húževnatosť. V roku 1868 utrpel mŕtvicu, ktorá ochromila jednu stranu jeho tela. Hoci prežil, choroba zanechala následky. **Pasteur neprestal pracovať pre ľudstvo ani po mŕtvici a ňou mu spôsobených následkoch.** Navyše, keď bol prijatý do najprestížnejších spoločenských kruhov, ako napríklad do Akadémie vied, **neváhal oponovať veľkým osobnostiam tej doby, ktoré obhajovali vedecký ateizmus.** Povedal im, že **vedecké uvažovanie sa nevzťahuje na všetky ľudské činnosti a že je lepšie zachovať si pokoru, ktorá dáva Bohu to miesto, ktoré Mu patrí.** Pre svoje presvedčenie bol vystavený mnohým útokom a posmechu, ktorému vždy odolával, pretože **ako mal nepriateľov, tak mal aj priateľov.** Mal múdrosť obklopiť sa nimi, namiesto toho, aby zostal sám.

„*Všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách.*“ – **Všetci sa pravidelne spolu stretávali. POTREBUJEME SA STRETÁVAŤ**

S BRATMI A SESTRAMI VO VIERE. Vzajomne sa povzbudzovať, posilňovať, aj korigovať, jedni druhých bremená znášať.

2) Druhou činnosťou bola **MODLITBA.** Medzi Vstúpením a Letnicami je prázdny čas. **Čas** však **nikdy nie je prázdny, keď sa úprimne modlíme. V modlitbe sa otvárame Božím možnostiam, učíme čerpať zo zdrojov Božích síl.** Na to je dobré pamätať. Aj pri často diskutovanej téme krstu. Niektorí sa pýtajú, či je lepšie dať pokrstiť malé deti, alebo počkať, kým budú dospelé. Tí, ktorí odmietajú krst nemluvniatok používajú ako argument slová z Marka 16, 16: „*Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený.*“ Vysvetľujú ich v zmysle, že človek najprv musí uveriť a potom, ako dôsledok viery, sa dá pokrstiť. Oponenti krstu nemluvniat tvrdia: Dieťa predsa nemôže mať vieru, či takú zrelú, aká by sa pre zásadný krok, akým je krst očakávala. Preto **vraj deti nemáme krstiť. – Skutočne?**

Keď si otvoríme záver 16. kap. Ev. Marka (v. 9. – 16.) a prečítame v ňom obsahujúce poverenie od Ježiša pre učeníkov k misii – vrátane zaslúbenia: „*Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený*“ – zistíme, že Pán Ježiš svoje slová nehovorí nejakým „majstrom sveta“ vo viere, ale svojim učeníkom, ktorých **musel karhať za ich nedôveru a tvrdosť srdca,** lebo neuverili tým, ktorí Ježiša videli vzkrieseného. Učeníci boli 3 roky bezprostredne s Ježišom. On ich učil, no po Jeho ukrižovaní neverili ani tomu, že Ježiš vstal z mŕtvych, že žije. Teda **tesne predtým, ako dal Ježiš učeníkom poverenie zvestovať evanjelium a krstiť, karhá ich neveru.** Riadne ich „zvozí“, že majú málo viery, alebo priam **nijakú vieru.** A, čuduj sa svete, predsa ich posielala do sveta, ako svedkov dobrej zvesti (evanjelia) o spáse.

Ak si niekto myslí, že na to, aby požiadal o krst, je potrebné obrátenie, nemal by veriť, že to je absolútny začiatok. Už predtým Bok v žití tohto človeka pôsobil. **A faktom je, že ani pri najúprimnejšom obrátení sa nemožno vyhnúť následným prázdny obdobia.**

Boh chce byť aj našou silou a žehnať nás, hoci naša viera má trhliny. Práve v modlitbe sme získavať túto skúsenosť. Otvárať sa Božím možnostiam, čerpať nie z vlastných, ale zo zásobárni Božích síl.

3) Tretia činnosť učeníkov medzi Vstúpením a zoslaním Ducha je zvláštna a zaslúži si vysvetlenie. Podľa vzoru 12 kmeňov Izraela, ustanovil Ježiš 12 apoštolov. Tým zdôraznil Božiu vernosť v Jeho zmluve s ľuďmi. Judáš, jeden z učeníkov, však Ježiša zradil. **Cirkev sa rodí nedokonalá, no je tým zničený Boží plán? – Rozhodne nie!** Učeníci s Božou pomocou urobili všetko, čo mohli: zlo bolo pomenované a vyznané. A oni našli náhradu za zradcu a do počtu 12 doplnili po modlitbách Mateja. Všimnime si: **pred Letnicami apoštoli ešte nedostali Ducha Svätého, ale už mali pred sebou úlohy, ktoré boli dôležité pre budúcnosť. V slabých chvíľach, keď ešte nevidíme riešenia našich problémov, ale stále máme poslanie.** A na jeho realizáciu nám nechýbajú sily a prostriedky. **SMIEME A MÁME KONAŤ.**

Istý farár sa po Službách Božích opýtal jedného z návštevníkov, či ho na Službách Božích niečo oslovilo. On čestne odpovedal: „Myšlienkami som bol natoľko pri svojich starostiach, že som

nedokázal sústredene počúvať.“ Problémy ho natoľko zožierali, že sa ich len ťažko zbavoval.

Je pravda, že **ťažkosti sú často ako čierne diery, ktoré pôsobia silnou príťažlivosťou.** Už nemáme silu venovať sa niečomu inému. Ale **práve tým, že sa pozrieme na to, čo od nás Boh žiada, môžeme zlepšiť svoju situáciu.** Riešenie sa nenachádza v zacyklení sa vo svojich problémoch, ani v obavách. Nachádza sa v počúvaní a čítaní Božieho slova, v stretnutiach s bratmi a sestrami vo viere na bohoslužbách a v starostlivosti o druhých. – V konaní toho, čo konať môžeme a máme.

Medzi Vstúpením a Letnicami učeníci čakali na zoslanie Ducha Svätého. Príchod Ducha bol predpovedaný, blížil sa, no Duch tu ešte nebol. **Fakt, že tu Svätý Duch ešte nebol, sa nestal dôvodom na nečinnosť. Učeníci tento čas čakania naplno využili – konali.**

V ťažkých časoch pamätajte na troje, čo učeníci konali:

- 1) **Spojme sa – stretávajme sa s bratmi a** sestrami v Kristovi, pretože sú nesmierne dôležití.
- 2) **Modlime sa.** Čerpajme z Božích zdrojov. Keď sa modlíme, nie je to prázdny čas.
- 3) **Konajme tak, ako žiada Boh.** Potom, keď príde Svätý Duch – a On skôr či neskôr vždy príde – bude to naozaj požehnaním. Dá Otec nebeský Ducha Svätého tým, ktorí Ho prosia (Lukáš 11, 13b). Amen.

Použitím myšlienok Daniela Gnaegiho a Bengta Pleijela:
Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár